

1. Nej. Till en stor del är förslaget lyckat. SAMS anser ändå att förhållandet till handikappservicelagen och därmed funktionshindersservicen som problematiskt och att förhållandet mellan lagarna bör behandlas och noggrant öppnas. Handikappservicelagens serviceformer är till innehållet liknande som dessa i paragraferna nämnda serviceformer. Enligt handikappservicelagen är dessa avgiftsfria för personer med funktionsnedsättning och SAMS vill framhålla att det bör förbli så. Speciellt känsligt i det här sammanhanget är personer med funktionsnedsättning som åldrats. Personen med funktionsnedsättning bör få service enligt sin fördel, sin egen åsikt och sitt individuella behov oberoende av ålder.

2. Ja

3. Nej. SAMS önskar att förhållandet till handikappservicelagen öppnas (personlig assistans och serviceboende).

4. -

5. -

6. –

7.

8. Nej. SAMS framhåller att även behoven för människor som använder svenska, finskt eller svenskt teckenspråk, har hörselnedsättning eller talsvårigheter eller andra utmaningar med kommunikation bör kunna tillhandahålla trygghetservice.

9. Ja

10. Ja?

11. Nej. Enligt FN:s funktionshinderkonventionens 19 artikel ska personer med funktionsnedsättning ha jämlika möjligheter att välja boendeort och var samt med vem man bor. Enligt paragrafen och dess motiveringar blir det oklart ifall det finns en risk att man vill centralisera boendet, vilket inte är en välkommen utveckling för personer med funktionsnedsättning eller i enlighet med artikel 19.

12. Ja

13. Ja

14. Ja

15. –

16. -

17. Personalbristen av kunnig personal är ett stort problem även på den svenska sidan inom social- och hälsovården. Speciellt stort problem är detta gällande service inom äldreomsorgen och service för personer med funktionsnedsättning. Det bör göras utbildningspolitiska åtgärder för att förbättra situationen. Det här är mycket akut, eftersom personalbristen orsakar att personer inte får sådan service som deras individuella behov förutsätter.

För personer med funktionsnedsättning förekommer tolkningsosäkerhet gällande servicen för dels åldrande och funktionsnedsättning. I och med detta finns det en risk för ojämlikhet. Det är viktigt att funktionsnedsättning inte ses som naturligt åldrande i de fallen då det handlar om funktionsnedsättning. Servicen bör ges enligt det individuella behovet hos personen.

Gällande hemvården (19§) är det viktigt att beakta den svenskspråkiga minoritetens särskilda geografiska utgångspunkter. En del av den svenskspråkiga befolkningen bor på glesbygden, exempelvis i skärgården. Det att hemvård ordnas enligt det personliga behovet oberoende av tiden på dygnet är bra. Det får dock inte leda till att personer som bor på glesbygden tvingas flytta dit var servicen finns trots att hälsan ännu ger möjlighet till att personen bor hemma.